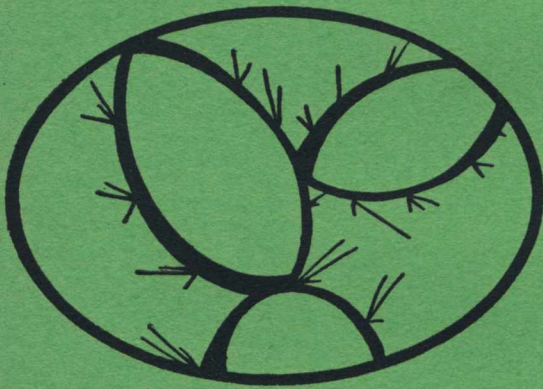

SUCCULENTA

NEDERLANDS-BELGISCHE VERENIGING
VAN LIEFHEBBERS VAN CACTUSSEN EN
ANDERE VETPLANTEN

1960
No. 6

- Voorzitter* : A. F. H. BUINING, Hamersveld (U.)
Secretaresse : Mevrouw J. GRULLEMANS-VAN BERGHEM,
Hereweg 19, Lisse.
Penningmeester : G. D. DUURSMA, A. Stellingwerfstraat 81,
Leeuwarden.
Redacteur : H. VAN DER VELDE, Hofwijkstraat 17, Den Haag.

Nederl.-Belgische Vereniging van Liefhebbers
van Cactussen en andere Vetplanten

SUCCULENTA

VERSCHIJNT MAANDELIJKS.

Redactie-adres: Hofwijckstraat 17, Den Haag — Red.-comm. J. A. Janse, Mej. J. J. E. v. d. Thoom

FRIEDRICH RITTER — Arica — Chili

Pyrrhocactus robustus Ritter spec. nova

Pyrrhocactus robustus var. *robustus* sp. nova.

Viridis, hemisphaericus, 16-20 cm crassus, vertice depresso, costis 16-22 altis tuberculatis; areolis $\frac{3}{4}$ -1 $\frac{1}{4}$ cm longis, 5-8 mm latis, 1-2 cm remotis, cinerascens tomentosus; aculeis validissimis, rectis vel subcurvatis, griseopullis, marginalibus 10-12, centralibus 4-7 validioribus; floribus 4 $\frac{1}{2}$ -5 $\frac{1}{2}$ cm longis, infundibuliformibus, fuscorubris; fructibus rubroviridibus squamulis minimus et lana alba instructis; seminibus pullis, tuberculato costatis, hilo basali.

var. *vegasanus* var. *nova*

differt, corpore minore, areolis confertioribus, floribus brevioribus, petalis angustioribus.

Plant meest enkel, groen, half kogelvormig, later meer langwerpig, circa 16-20 cm ϕ , zonder penwortel, top iets verzonken en onbedoordnd.

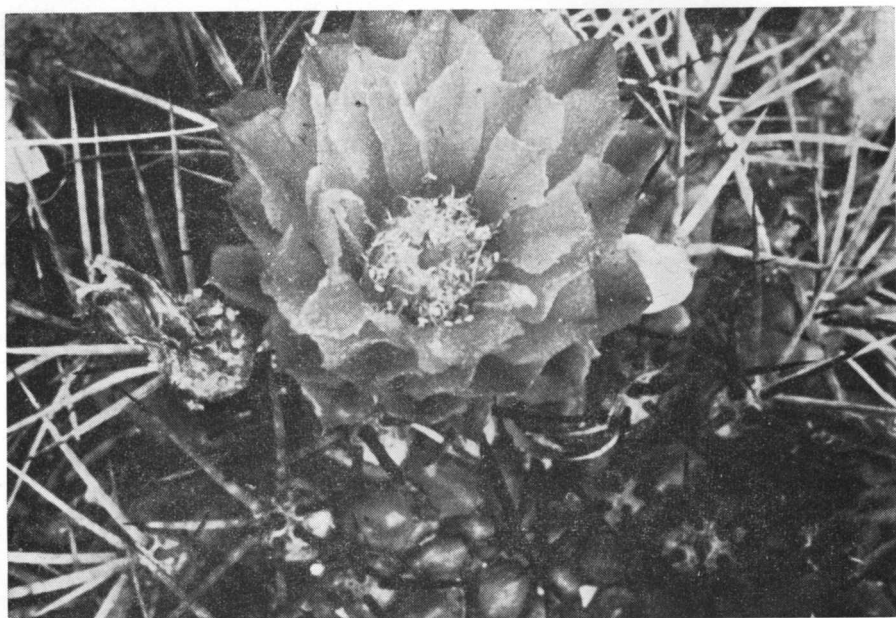
Ribben 16-20, dik, tamelijk stomp, circa 1 $\frac{1}{2}$ — meer dan 2 cm hoog, boven de areolen diep ingesneden, er onder lang knobbelig, knobbels vaak kinachtig uitstekend naar boven en niet naar achteren.

Areolen $\frac{3}{4}$ -1 $\frac{1}{4}$ cm lang, 5-8 mm breed, met grijs vilt, circa 1-2 cm van elkaar, later drukken de ribben zich overlans naar elkaar, zodat de areolen op enkele mm van elkaar komen.

Dorens zeer ruw, niet plat, naar onderen zeer dik, onderaan uivormig verdikt, grijsbruin tot grijszwart, vrijwel recht tot iets naar boven gebogen, randdorens 10-12, rondom de areolen geplaatst, zijwaarts of iets naar boven gericht, de zijdelingse zijn meestal het langst, in het algemeen circa 1-2 $\frac{1}{2}$ cm lang, dezelfde kleur als de middendorens en niet veel dunner dan deze; middendorens circa 4-7, meestal weinig verschillend van de randdorens, naar alle richtingen gesteld, 2-3 $\frac{1}{2}$ cm lang.

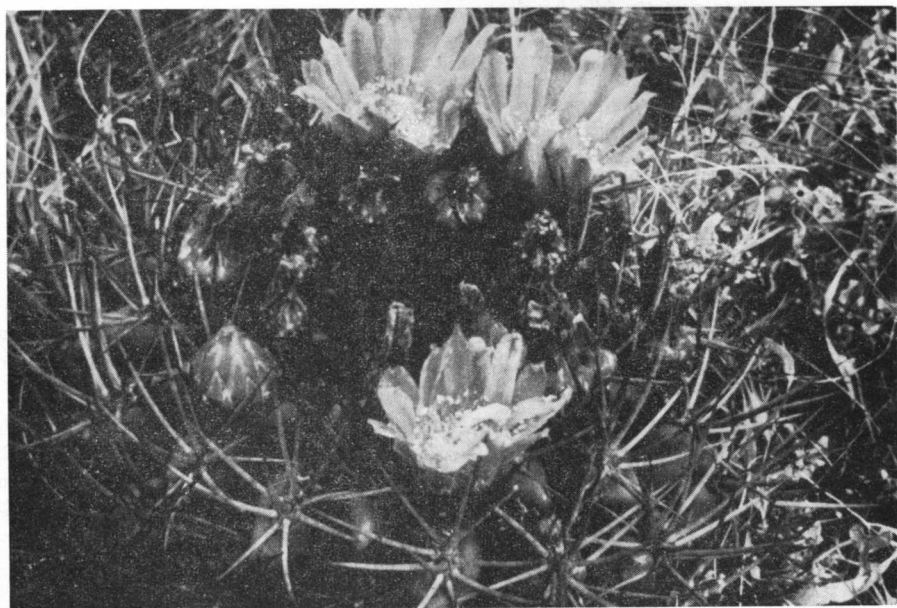
Bloem dicht bij de top, 4 $\frac{1}{2}$ -5 $\frac{1}{2}$ cm lang, opening even breed, reukloos.

Vruchtbeingsel groen tot bruin groen met miniem kleine geel- tot rood-

PYRRHOCACTUS ROBUSTUS

foto: Ritter

PYRRHOCACTUS ROBUSTUS VAR. VEGASANUS

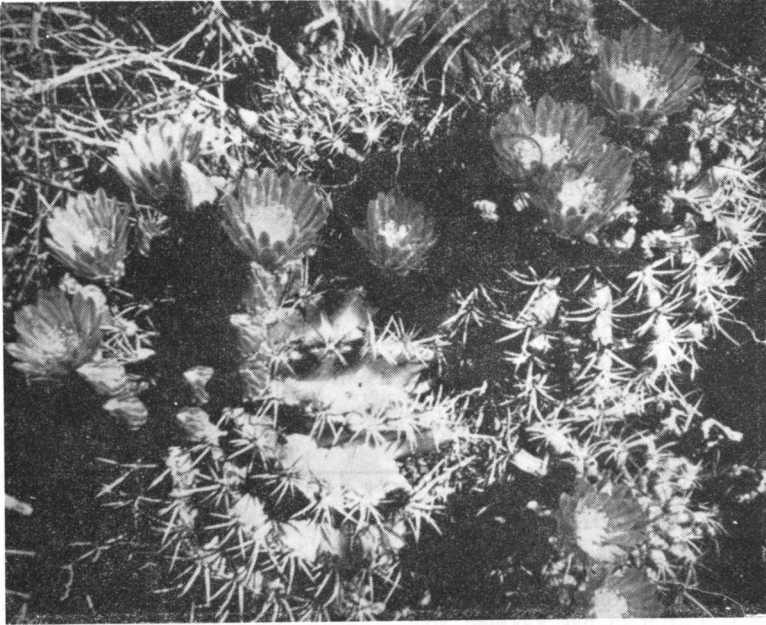
foto: Ritter

achtige schubjes en duidelijk zichtbare witte vlokjes wolharen in de oksels; de bodem is dikwijls iets karmijnrood.

Bloembuis bruinachtig groen, 1,2-1,6 cm lang, boven 1,5-1,7 cm breed, trech-
tervormig, aan de buitenzijde als het vruchtbeginsel, bovendien met fijne, zachte,
witte borstelharen in de oksels der schubjes aan het bovenste deel der buis, die echter
soms ook ontbreken.

Nectarkamer 2-4 mm lang, 4-5 mm breed, tubevormig, bodem krachtig kar-
mijnrood, naar boven bleek geel, half open, de wand van de buis buigt boven de
kamer iets naar binnen, terwijl de meeldraden eronder tegen de stamper leunen.

Meeldraden onderaan bleek geelachtig, boven bleek karmijnrood, de uit-
einden sterk naar binnen gebogen, 7-13 mm lang, de onderste het kortst; de crème
helmknopjes staan tot op circa $\frac{1}{3}$ hoogte van de bloembladen, inplanting van de bo-

PYRRHOCACTUS FROEHLICHIANUS

foto: Ritter

venkant der nectarkamer tot op 3-5 mm beneden de zoom, 8-11 lichtgele, samen nei-
gende 3-4 mm lange helmknopjes.

Bloembladen $2\frac{1}{2}$ - $2\frac{3}{4}$ cm lang, 7-11 mm breed, naar onderen smaller wor-
dend, bovenaan kort toegespitst, bovenrand dikwijls iets getand, geelbruinrood of nog
met een groenachtig waas bovendien (moeilijk te definiëren mengkleur), middenstreep
donkerder en roder, niet karmijnrood, rand geler en meer bruinachtig, trech-
tervormig gesteld, onderaan niet naar binnen gebogen (zoals normaal bij *Pyrrhocactus curvispi-
nus*); de gegevens van de bloem zijn genomen van twee verschillende planten.

Vrucht roodachtig-zwartachtig-groen, circa $1\frac{1}{4}$ -2 cm lang, dikte $\frac{2}{3}$ der afme-
tingen, met verdwijnende kleine roodachtige schubjes en zeer duidelijke witte vlokjes
wol in de oksels, de bodem van het vruchtnapje intens karmijnrood, vruchtvlies dikwijls

karmijnrood of rose. Zoals bij alle *Pyrrhocactus* vallen de zaden uit de vrucht door een cirkelrond gaatje in de bodem.

Zaad zwart tot donkerbruin, circa 1¼ mm lang, 1 mm breed, ¾ mm dik, aan de rugzijde krachtig gewelfd en gekield, grof korrelig geribd; hilum wit, ovaal, aan de afgeknotte basis.

Vindplaats Ocoa, midden Chili, op grote hoogten.

Groeiplaats op enige afstand van de kust van de departementen Quillota en La Ligna; naar het noorden en het oosten komen variëteiten voor.

Systeem: het meest verwant met *Pyrrhocactus froehlichianus*, die meer zuidelijk en zuidwestelijk groeit. *Pyrrhocactus froehlichianus* is kleiner, heeft minder ribben en verder van elkander verwijderde areolen en met meestal meer omgebogen en dunnere dorens, minder rand- en middendorens; middenstreep op de bloembladeren is karmijnrood; vrucht is roder en ronder; zaad zwarter, iets groter, het hilum halverwege de buikzijde, met een neusvormig uitsteeksel van de basis, dat bij *Pyrrhocactus robustus* ontbreekt. De groeigebieden der beide soorten overlappen elkaar hier en daar, waardoor dikwijls hybriden ontstaan.

Variëteit: *vegasanus* var. nov. is iets kleiner, areolen dichter bij elkaar, bloem wat korter, bloembladeren smaller met meer karmijn-bruinachtige middenstreep. Groeit bij Las Vegas, departement Quillota. Verspreidt zich vandaar naar het noorden en gaat naar het oosten in het type over.

De foto's zijn van de typen van de soort en de variëteit. Om een vergelijking te maken plaats ik bovendien een foto van *Pyrrhocactus froehlichianus* van de Cerro de la Campana, verder naar het zuiden.

De soort voer ik onder nr. FR 239a en de variëteit *vegasanus* onder nr. FR 239.

Vertaling: A. F. H. BUINING.

VAN DE FLORIADÉ

De „Floriade” mag niet ontevreden zijn over de medewerking die zij van de succulentenkwekers ondervindt, schrijft de heer L. Caron in het Vakblad voor de Bloemisterij. Op elke binnenexpositie waren zij aanwezig met vaak bijzonder goede inzendingen. Nu was er wederom een goede collectie van deze interessante planten ingezonden.

De firma K. Mantel & Zn., Aalsmeer, behaalde met gemak de ereprijs. Er waren grote gave exemplaren van zeldzame soorten, sommige met bloem. De kleine planten waren even gezond en boeiden het oog door hun veelkleurige bedoorning en beharing.

We vermelden hier slechts enkele soorten: *Helicocereus spec.* met prachtige bloem, *Espostoa sericata*, *Cephalocereus sartorianus*, *Gymnocalycium* en *Nyctocereus serpentinus*, bloeiende *Echinopsis erytiesii* en *Euphorbia triangularis*.

Een gouden medaille was er voor G. J. Hofland, die eveneens met een mooie verscheidenheid voor het voetlicht kwam. Hier zagen we diverse Aloë's, *Opuntia*'s in vele soorten, *Oreocereus Cephalocereus*, *Echinopsis* en uitstekende *Echinocactus grusonii*'s.

F. Hoogvliet, Maasdijk bracht voornamelijk beste handelsplanten. We noteerden er bloeiende *Echeveria setosa*, *Echinocactus grusonii*, *Opuntia microdasys*, *Cleistocactus strausii*, *Haworthia attenuata* en vele andere goede soorten. Aan deze groep werd een grote verguld zilveren medaille toegekend. Deze planten vormden een goede overgang naar de middengroep, die een Mexicaans landschap voorstelde.

Natura Artis Magistra te Amsterdam en Blijdorp te Rotterdam ontvingen voor hun inzending elk een gouden medaille.

Echeveria x spiralis Deleuil. ex Morren

Deze merkwaardige hybride werd omstreeks 1870 door de succulentenkweker DELEUIL gewonnen. Oppervlakkig gezien vertoont deze plant in groeiwijze veel overeenkomst met sommige *Astroloba*'s (*Aprica*), maar een nauwkeuriger beschouwing van de bloeiwijze leidt ons naar de *Crassulaceae*. Deze is pluimvormig en getooid met vijf-, soms zestallige witte, slechts aan de voet vergroeide kroonblaadjes van ± 8 mm lang, $2\frac{1}{2}$ mm breed, die in het bovenste deel achterwaarts gekromd en aan de rugzijde

ECHEVERIA \times SPIRALIS
foto: De Klark.

voorzien zijn van 'n roodachtig gekleurde kiel. De veel smallere kelkblaadjes bereiken $\pm \frac{2}{3} \times$ de lengte van de bloemkroon en zijn aanliggend geplaatst. De bijassen dragen 2–5 bloemen. De sterk bebladerde bloemstengel ontspruit zijdelings uit de hoofdrozetten en is roodachtig gekleurd. De bladeren zijn spiraalvormig om het stammetje geplaatst, in vorm min of meer driehoekig, 3 cm lang, lichtgroen, bij zonnige standplaats rose verkleurend. Aan de voet der zittende bladeren bevinden zich twee minimale sporen. Bovenzijde der bladeren vlak, onderzijde bolvormig, top spits. De plant vormt een verengde rozet.

De kultuur van deze plant is eenvoudig. De plant verdraagt goed de volle zon, is gemakkelijk door stekken te vermenigvuldigen en groeit vrij snel in zanderige bladaarde. Oudere rozetten krijgen een min of meer liggende groei-

wijze. Hoewel de bloei niet bepaald opvallend is, verdient deze plant wegens zijn fraai gevormde en gekleurde rozetten toch wel aanbeveling om gekweekt te worden. Uit bladstek is deze plant moeilijk te kweken.

Vele mogelijkheden biedt de benaming van deze plant omdat het vrij dubieus is of zij wel ontstaan is uit een kruising waarbij een *Echeveria* (in engere zin) betrokken is geweest.

MORREN beschrijft haar in Belg. Hort. XXV, 1875, als een kruising tussen *Ech. „decipiens”* en *Ech. californica* BAKER.

Nu is door anderen reeds uitgemaakt dat *Ech. californica* een synoniem is van *Dudleya cotyledon* (JACQ) BR. ET ROSE, zodat de ene ouder dus een

Dudleya blijkt te zijn. Maar de identiteit van *Ech. „decipiens”* is moeilijk meer vast te stellen. Vrij zeker komen geen planten onder deze naam meer in cultuur voor. Typerend is dat *decipiens* betekent, bedrieglijk, op iets anders gelijkend. Misschien een aanwijzing dat degene die deze naam het eerst gaf, niet helemaal zeker was van de juistheid van de naam van genoemde plant.

Ech. decipiens wordt in Saunders Ref. Bot III 1870 genoemd als synoniem van *Cotyledon decipiens* BAKER. MORREN beschrijft haar in Belg. Hort. XXIV, 1874, 159 als een *Echeveria*, zodat deze plant dus ook als *Echeveria decipiens* (BAK) MORREN in de literatuur voorkomt.

BERGER vermeldt haar in zijn monografie van de Crassulaceae (1930) niet, terwijl DR. VON POELLNITZ in Fedde Repert. 39, 1936, 266 haar alleen bij de ondefinieerbare soorten vermeldt. Ook Jacobsen, Handbuch der Sukkulenten Pflanzen vermeldt deze naam niet!

Volgens een mededeling van DR. FRÖDERSTRÖM uit Stockholm aan DR. VON POELLNITZ behoort *Ech. decipiens* tot het geslacht *Altamiranoa* ROSE. Of eerstgenoemde levende planten ervan gezien heeft, wordt niet gemeld.

In dit geslacht vinden wij deze naam zelfs niet als synoniem terug, zodat de mening van DR. FRÖDERSTRÖM waarschijnlijk gebaseerd is op de beschrijving van deze plant. Het zal dus wel ondoenlijk blijken *Echeveria „decipiens”* nader te determineren.

ROWLEY geeft in Cactus and Succulent Journal (Engeland), Vol. 13, no. 4, 1958, pag. 75 van de naam *Echeveria spiralis* een nieuwe geslachtscombinatie, n.l. \times *Dudleya spiralis* (DEL.) ROWLEY.

Ondanks het feit dat het vrij onzeker is of een der ouders van deze kruising wel een *Echeveria* geweest is, lijkt het ons beter de oude naam, ook al is die misschien foutief, voorlopig te handhaven. Mogelijk wordt nog eens vastgesteld wat *Echeveria decipiens* was, n.l. een *Echeveria*, een *Altamiranoa* of mogelijk zelfs een *Sedum*. Wie heeft *Dudleya cotyledon* in cultuur? Mogelijk dat een kruising van deze met *Echeveria spiralis* enig licht op de afstamming zal kunnen werpen. De mogelijkheden tot diepere bestudering die deze plant biedt, waren voor ons aanleiding de aandacht van liefhebbers en experts op deze merkwaardige hybride te vestigen. Misschien dat deze regels meewerken dat ook anderen zich op dit probleempje zullen werpen. Mogelijk komen wij dan nog eens tot een juiste oplossing van deze nomenclatorische puzzel.

RECTIFICATIE

Tot onze grote spijt is in het onderschrift op pag. 55 een blunder geslopen. Er staat *Crassula deceptrix* \times *Cr. galeota* Morgan 1951. Er had moeten staan: Hybride tussen *Crassula falcata* en een soort verwant aan *Crassula deceptrix*,

waarvan de blaadjes dus dicht opeen, in 4 rijen zijn geplaatst.

Wij betreuren deze fout des te meer omdat hier geschreven werd over een nieuwe hybride. Wij verzoeken u hiervan goede nota te nemen.

Bezoekt de Algemene Vergadering op
zaterdag 25 juni 1960 te Hilversum

Cactus-praatje (vervolg)

De laatste jaren worden nogal veel importen aangeboden. Planten van behoorlijk formaat, meestal te groot om te enten, waren zij wat kleiner van stuk dan zou er geen bezwaar tegen zijn, omdat zij zich beter aan ons klimaat aanpassen dan grote exemplaren; het enten van kleine importen lukt meestal nog wel. Oudere pakken slechts sporadisch. Natuurlijk zult u aanvoeren dat uw importen al jaren in de kas staan, mogelijk, u beweert dat ze leven, en ik bewijs u, dat ze zeer langzaam wegwijnen. Een uitzondering valt er te maken voor die importen, die het bij ons wel doen, zoals *Mam. parkinsonii* en de var. *brevispinus*, *Mam. calacantha*, *Mam. rhodantha sulphurea* en nog enkele die het met ons klimaat wel eens worden. Een aantal Neoporteria's, waaronder *Pyrrhocactus nigrihorrida*, een robuuste plant met bijna zwarte dorens en grijs-grauw plantenlichaam, houdt het ook wel uit, al zal de bezitter ervan niet zo heel veel van de bloemen zien, want daar is zij bijzonder karig mee. In ieder geval is het een pronkstuk in elke verzameling.

Ik kom hier nog even op de importen terug, omdat ik een vermoeden heb, als tegenstander van importen te worden aangemerkt en niets is minder waar. Van importen valt, bij aandachtig beschouwing, heel wat te leren. Ze kunnen imposant zijn en fraaier van bedoorning dan vele bij ons gekweekte planten. Daarvoor stonden ze dan ook in een heel ander klimaat. Maar we vragen ons wel eens ernstig af, wat komt er van al die importen terecht? Hoeveel zullen er weer aan de groei komen en bloeien? Men moet niet vergeten, dat wij bij deze planten de natuur geweld aan doen. Eerst worden ze uit de grond gegraven, daarna gaan ze, min of meer doelmatig verpakt, een paar maanden in kisten naar een land, waar de vochtigheidsgraad van de lucht veel hoger en de warmte geringer is. Daarna komen vele er van in handen van mensen, die van de behandeling weinig of niets afweten. Wilt u toch een paar importen in uw verzameling hebben, welnu koopt dan planten bij een kwekerij, waar ze reeds enige tijd in cultuur zijn geweest. U betaalt wel wat meer, maar het succes is er des te groter om.

Indien het u niet te veel moeite is, vermeng dan de aarde met ongeveer een kwart deel vermiculite of gravel. Dit maakt de aarde goed doorlatend, wat voor importen wel heel noodzakelijk is. Het eerste jaar minder water geven dan aan niet-importen, want veel vochtigheid verdragen de importen het eerste jaar niet, zet ze echter enige tijd zo dicht mogelijk bij het glas. Nadien kunt U ze behandelen als uw overige planten.

„De bodem in het vaderland van de cactussen bestaat uit rotssteen en zand”, zo schrijft Schelle in zijn boek „Kakteen”. Dat lijkt in lijnrechte tegenspraak met de bewering dat een cactus over veel voedsel moet beschikken en in de natuur is dat ook zo. Immers de grote tegenstelling tussen regentijd en droogteperiode, zonnehitte en koude nachten zijn oorzaak, dat het gesteente snel verweert. Dit valt uiteen in leem, kalk en mineralen. Het zand wordt door droogte en wind en het grote verschil in dag- en nachttemperatuur, als het ware verpulverd en bestaat in vele streken uit het voor onze succulenten zo onmisbare kiezelzuur. Het kiezelzuur komt in de grootste hoeveelheid voor in de korst der aarde en speciaal in dat deel waar succulenten groeien. In Mexico, het cactusland bij uitnemendheid, komen streken voor waar de bodem uit tufsteen bestaat met een gehalte van 99 % aan kiezelzuur.

Over het algemeen genomen groeien de cactussen in hun vaderland tussen de rotsen in spleten, die gevuld zijn met de verweringsproducten der gesteenten; de regenbuien in de neerslagperiode zorgen er voor dat deze weer aangevuld worden. Men dient niet te vergeten dat in de korte regenperiode een leger van éénjarige plan-

ten uit de grond gestampt wordt, deze genieten echter maar een kortstondig bestaan door de hitte en de droogte, die alles in korte tijd verschroeien.

De overblijfselen van deze plantenresten verpulveren en daardoor ontstaat een rijke humus, die elk kiertje en gaatje vult, waardoor een cactus zijn voeding als het ware thuisbezorgd krijgt. We moeten ook niet vergeten dat het wortelgestel van de cactussen op hun natuurlijke groeiplaats dikwijls een meter of meer lang wordt, waardoor de zeer lange wortels meer voedsel kunnen opnemen dan in onze potjes het geval is. Een cactus zoekt voeding; hoe minder voeding er aanwezig is, hoe langer de wortels worden, want deze gaan op zoek naar voedsel.

Bovendien hebben, zoals bekend is vele soorten gesteente de eigenschap water lang vast te houden door de haarbuisopzuiging. De meeste steensoorten zijn in het bezit van zeer fijne kanaaltjes, welke het opgezogen water niet zo snel weer los laten.

Het enten van cactussen is reeds een zeer oude kunst. De onbekende, die honderden jaren geleden op de gedachte kwam om planten te enten, mag wel als een uitvinder van groot formaat worden genoemd. De meeste vruchten, zoals appels en peren, die wij eten, de rozen, die onze tuin sieren, hebben wij grotendeels te danken aan het enten of oculeren.

De vruchten die wij eten, wijken alle belangrijk af van de in de natuur voorkomende soorten. Waardevolle teeltproducten, resultaat van eeuwenlang zaaien en kweken, kunnen door enting op „wilde” onderstammen vermenigvuldigd en algemeen verbreid worden. Reeds jarenlang passen de cactuskwekers deze methode met succes toe.

De bedoeling van het enten is dikwijls het verkrijgen van een maximum resultaat in een minimum van tijd. Wanneer wij alleen dit doel nastreven zullen teleurstellingen niet uitblijven. Cactussen, die bij een juiste behandeling op eigen wortel goed groeien, behoren in het geheel niet geënt te worden. Cactussen zijn nu eenmaal langzame groeiers, dat weten we allemaal, en forceren leidt tot misvorming.

Er zijn evenwel gevallen, die enten noodzakelijk maken. De eenvoudige liefhebber, d.w.z. hij die er maar een betrekkelijk klein aantal planten op nahoudt, zal er niet zo gauw toe overgaan om de kop van een *Cereus* af te snijden en dan het bovendeel van een cactus die niet groeien wil, er op te zetten. Liever probeert hij het nog eens met een ander aardmengsel om te trachten toch maar zijn plant in het leven te houden.

In het „Handbuch der Kakteenkunde”, door Foerster in 1846 uitgegeven, wordt het enten uitvoerig behandeld. Hij beschrijft daarin allerlei kunstjes, o.a. het vormen van een stam door twee *Cereus*soorten overlans door te snijden en samen te voegen, zodat men aan de éne zijde een *Harrisia jusbertii* zag, terwijl de andere zijde zich als *Trichocereus spachianus* ontpopte.

Op dergelijke kunststukken waren de bezitters erg trots en mijnheer Graebner vertelt in zijn „Kakteenzucht” dat hij eens een *Pereskia* bezat, waarop niet minder dan 20 cactussoorten geënt waren. Dergelijke grapjes zijn echter nog lang niet verdwenen. De heer Bommeljé weet van een oude Haagse kweker te vertellen dat deze een pop gemaakt had van geënte cactussen. De benen behoorden aan een *Opuntia cylindrica*; de romp aan *Opuntia tuna*, de hals was een *Echinopsis Eyriesii* terwijl het hoofd — hoe kan het anders — toebehoorde aan *Cephalocereus senilis* terwijl voor de armen *Chamaecereus silvestrii* gebruikt was.

Bij het enten worden twee planten zó met elkander verbonden dat ze met elkaar vergroeien, zodat ze één worden en het door de onderstam opgenomen voedsel aan het entstuk wordt doorgegeven. Deze samenvoeging doet het bovenstuk beter groeien, zonder dat er enige verandering aan de habitus van het geënte bovenstuk plaats vindt. Zo zou het eigenlijk moeten zijn. Maar dikwijls zien we dat door een te snelle groei het geënte plantendeel als het ware uit elkaar groeit, zodat het zijn oorspronkelijke vorm verliest. Het is noodzakelijk te weten welke onderstam bij het enten gebruikt moet worden om de beste resultaten te bereiken. Men kan geen planten enten wier verwantschap ver uiteen ligt. Hoe nauwer de verwantschap van entstam en ent is, des te beter en gemakkelijker zullen ze met elkaar vergroeien.

(Wordt vervolgd)

MALACO.

Firma K. EDELMAN

**Specialiteit Cactussen en andere
Vetplanten. Grote voorraad.**

**UITSLUITEND GROOTHANDEL
WHOLESALE ONLY**

Handelskwekerij - Reeuwijk - Tel. 334

BEGROTING 1960

Ontvangsten :

Saldo per 1 januari 1960 ..	f 2.665,14
Contributies	f 6.500,—
Verkoop oude jaargangen ..	f 150,—
Advertenties	f 250,—

f 9.565,14

Uitgaven :

Drukkosten maandblad	f 6.500,—
Verzending maandblad porto	f 225,—
Verenigingsdrukwerk	f 200,—
Kosten redactie en adm. ..	f 240,—
Vergaderkosten	f 125,—
Bibliotheek	f 160,—
1e en 2e secretariaat	f 200,—
Penningmeester	f 25,—
Verschuldigd recht	f 50,—
Onvoorzien	f 200,—
Vermoedelijk saldo	f 1.640,14

f 9.565,14

Secretariaat.

De beantwoording van brieven gericht aan het secretariaat zal door ziekte van Mevrouw Grullemans enige vertraging ondervinden.

EVEN NOTEREN !

Het nieuwe adres van onze penningmeester luidt thans als volgt :

**G. D. Duursma,
A. Stellingwerfstraat 81
Leeuwarden**

BIJSTAND 3

Tot 16 juli 1960 wordt in ons land een grote nationale loterij gehouden ten gunste van Het Koningin Juliana Fonds en Het Prins Bernhard Fonds. De opbrengst van deze grote geldinzameling wordt onder meer aangewend ten behoeve van de Bejaardenzorg en de Jeugd-zorg.

Beide Koninklijke Fondsen beijveren zich, in de sectoren van maatschappelijk en cultureel werk, organisaties die in nood verkeren bij te staan.

Voor deze aktie, die men dient te zien

als een moderne controleerbare collecte is de loterijvorm gekozen. Loten à f 1,— per stuk in 5 kleuren zijn op duizenden verkoopadressen verkrijgbaar.

f 250.000,— aan belastingvrije prijzen, waaronder 5 woonhuizen à f 25.000,— per stuk zijn in de aktie opgenomen.

Uit de afdelingen

ARNHEM EN OMSTREKEN

Van onze feestvergadering kunnen we zeggen dat het een mooie en geslaagde avond is geweest. Geslaagd, mede door de medewerking van de hr v. Keppel, die ons geboeid heeft met zijn praatje en zijn mooie dia's. De hr v. Keppel, nogmaals dank. We hopen dat we nog eens een beroep op u mogen doen. Ook dank, die we nog eens willen onderstrepen, aan de heren Schut, Meesters en Lageveen voor het vele werk dat zij in de afgelopen 5 jaar voor de afdeling hebben verricht.

Op 16 juni hopen we weer te vergaderen in Bennekom bij de heren Ruisch en Esmeijer.

We vertrekken om half acht bij het busstation achter de flat. We gaan daar niet alleen de mooie verzamelingen bewonderen, maar ook een plantenkeuring

Freek Hoogvliet

Speciaal adres voor:

Cactussen en Vetplanten

MAASDIJK (3 km vanaf Maassluis) Oostelijke Slag 7 Telefoon 01745-732

U wordt hierbij uitgenodigd voor een bezoek aan mijn nieuwe Cactuskwekerij.
Levering aan verzamelaars **UITSLUITEND** bij bezoek.

houden. Wilt u, voor zover in uw verzameling aanwezig, een *Mammillaria* wildii meebrengen?

Na een inleiding van de heer Plank, willen we gezamenlijk deze planten bekijken en bestuderen. En, om de woorden van de heer van Keppel te gebruiken, dan pas zien we hoe mooi een plant is.

J. LIEVERS, secretaris,

Vrij Nederlandstraat 13 III — Arnhem.

GOOI- EN EEMLAND

De bijeenkomst, die 3 mei j.l. in „De Karseboom” te Hilversum gehouden werd, had een zeer geanimeerd verloop. Verslag werd uitgebracht over een excursie naar het Westland en regelingen getroffen voor soortgelijke reisesjes, die in de komende weken gemaakt zullen worden.

De verloting van planten werd een spannende aangelegenheid, omdat door Mevr. van Marle-Coates, de heer Rubingh, maar zeer in het bijzonder door de heer P. Diemel, een zo groot aantal mooie plantjes ter beschikking gesteld was, dat voor ieder lot een prijs verstrekt kon worden.

Het tweede deel van de avond werd gevuld door een lezing van de heer Diemel, die een samenvatting gaf van zijn rijke ervaring op het gebied van het kweken en verzorgen van succulente planten. Applaus en discussie bewezen, dat de lezing zeer in de smaak van de leden gevallen was.

W. H. SCHUSTER, secretaris,

Pieter de Hooghlaan 2 — Loosdrecht.

ROTTERDAM

Onze bijeenkomst op zaterdag 14 mei is een uitzonderlijk mooie avond geworden. Wij hadden de heer en mevrouw Buining op bezoek. De heer Buining vertelde ons over zijn reis naar Zuid-

Frankrijk en vertoonde daarbij een grote serie zeer mooie dia's.

Een dankwoord van de voorzitter en een dankbaar applaus waren zeker op hun plaats.

J. L. DE SLEGTE, secretaris
Schiebroeksesingel 31 - Rotterdam

AFD. ZAANSTREEK

Zaterdagmiddag 21 mei had een interessante excursie plaats naar de kwekerij van de heer D. Bouwman te Naaldwijk. Ondanks het slechte weer werd de tocht door circa 14 deelnemers aanvaard en arriveerden wij om plm. kwart over drie bij de kwekerij, waar wij gastvrij met koffie en koek werden onthaald door de fam. Bouwman. In de kassen was veel schoons en interessants te zien en er kan dan ook gezegd worden, dat de deelnemende leden met voldoening op een geslaagde middag kunnen terugzien.

Volgende vergadering op zaterdagmiddag 18 juni. ten huize van de heer S. Voster, Noorddijk 25, Wormerveer. Op het programma staat o.a. keuring zaailingen van de zaaiwedstrijd 1959. Wij reken daarom op aller komst!

E. J. HELDERMAN, Secretaris
Eschdoornlaan 52 - Wormerveer.

VRAAG- EN AANBOD

IN RUIL of te koop twee- drie- en vierjarige zaailingen van *Lemaireocereus chende*, *gigantea*, *pringlii*. *Seticercus icosagonus*, *Morawetzia doelziana*. *Eul. aricensis*, *saint-pieana*. *Astrophytum ornatum*, *asterias*, *Cephalocereus palmeri*, *senilis*. *Hamatocactus setispinus*. *Echinocereus de laetii*. *Coryphantha bumama*, *asterias*. *Copiapoa dura*. *Matucana haynii* var. *gigantea*, *yanaganucensis*. *Gymnocalycium saglionis* en *michanovi-chii*. *Lobivia lateritia*. *Mamillopsis senilis*. Brieven met postzegel voor antwoord aan H. J. Buijs, Wilhelminastraat 26, Amstelveen.

WIJ SPECIALISEREN IN

Vetplanten — Cactussen, alsmede Lithops

Vraagt prijslijst

voor particuliere verzamelingen.

SUCCULENTA NURSERIES (BERNARD CARP)

„Sulva”, Military Road, Hout Bay, Cape Province South Africa.